

Jeff Carlson: Po stopách skutečného důvodu razie u Trumpa

- CZ24 News | 23. srpna 2022

USA: Po razii FBI v rezidenci bývalého prezidenta [Donald Trumpa](#) se objevilo mnoho spekulací o motivaci ministerstva spravedlnosti k provedení této akce. Bylo jejím cílem zabránit Trumpovi v další kandidatuře v roce 2024, nebo se razie týkala dokumentů a důkazů kolem výboru pro vyšetřování událostí z 6. ledna? I když tyto faktory mohly mít na razii [FBI](#) určitý vliv, ve hře mohou být i zcela jiné, potenciálně větší faktory.

Ministr spravedlnosti Merrick Garland (vlevo) hovoří na tiskové konferenci na ministerstvu spravedlnosti ve Washingtonu 1. dubna 2022. (Olivier Douliery / AFP via Getty Images)

Je pravděpodobné, že důvodem razie FBI u Trumpa byly obavy zpravodajské komunity z informací, které byly obsaženy v dokumentech týkajících se údajného Trumpova spolčení s Ruskem (tzv. RussiaGate nebo také Spygate).

Koordinovaná razie ministerstva spravedlnosti a FBI pravděpodobně souvisela s možným odtajněním a veřejnou prezentací těchto informací – zejména v souvislosti s [Trumpovou žalobou na základě zákona o organizovaném zločinu „RICO“](#) proti Hillary Clintonové, Demokratickému národnímu výboru (DNC) a bývalým představitelům FBI, jako je bývalý ředitel James Comey, bývalý náměstek ředitele Andrew McCabe, bývalý agent Peter Strzok a bývalá právníčka FBI Lisa Pageová, a dalším lidem.

Nové informace zvyšují naše přesvědčení o této teorii.

[Článek v Newsweeku](#) ze 17. srpna obsahoval několik pozoruhodných prohlášení dvou zdrojů ze zpravodajské komunity.

Jeden z těchto informátorů poznamenal, že „agenti šli do Trumpovy rezidence pod záminkou, že

hledají všechny vládní dokumenty..., ale skutečným cílem byla tato soukromá skryš“ dokumentů nashromážděných Trumpem, „u kterých se úředníci ministerstva spravedlnosti obávali, že by je Trump mohl použít jako zbraň“. Druhý zdroj ze zpravodajské komunity tvrdil, že ačkoli FBI údajně „shromáždila vše, co právem patřilo vládě USA“, skutečným cílem razie FBI vedené ministerstvem spravedlnosti byly „tyto dokumenty, které Trump shromažďoval od počátku své vlády“.

Oba zdroje poznamenávají, že „hledané dokumenty se týkají různých zpravodajských záležitostí“, které Trumpa zajímají, včetně materiálů, o nichž se Trump zřejmě domníval, že ho očistí od jakýchkoli obvinění o ruském spiknutí z roku 2016 nebo jiných obvinění souvisejících s volbami. Jinými slovy, jde o dokumenty, které Trump nashromáždil a které dokazovaly, že RussiaGate byl podvod, který proti němu vedli představitelé z nejvyšších institucí USA, včetně FBI a ministerstva spravedlnosti.

Ačkoli obecně nemáme ve zvyku věnovat velkou pozornost zdrojům uvnitř zpravodajské komunity, tato konkrétní odhalení jsou v souladu s naší vlastní teorií a informacemi, na které jsme narazili. Jak uvidíme z událostí na [časové ose](#), Trumpovo jednání a dokumenty, které postupem času nashromáždil, zřejmě představovaly velmi přímou hrozbu pro vládní agentury. Zejména žaloba RICO, kterou Trump podal v roce 2022, představovala potenciální prostředek, díky němuž se tyto dokumenty mohly dostat na veřejnost.

Dne 19. ledna 2021 tehdejší prezident Trump [odtajnil](#) „soubor materiálů souvisejících s vyšetřováním FBI [Crossfire Hurricane](#)“, ačkoli zároveň souhlasil s některými „úpravami navrženými FBI k dalšímu utajení“.

Důležité je, že Trump rovněž uvedl, že na jeho pokyn „provedl ministr spravedlnosti příslušnou kontrolu, aby zajistil, že materiály poskytnuté v pořadači mohou být Bílým domem zveřejněny v souladu s platnými právními předpisy“. Jinými slovy, ministerstvo spravedlnosti mělo o celé záležitosti povědomí a v určitém okamžiku přezkoumalo všechny dokumenty obsažené v souboru, který Trump odtajnil. Ministerstvo spravedlnosti pod vedením Merricka Garlanda ale „[neodtajnilo ani jednu stránku](#)“ těchto dokumentů.

Posuňme se dále v čase do poloviny ledna 2022. Podle prohlášení Národních archivů (NARA) ze [7. února](#) NARA zajistily převoz 15 krabic, které obsahovaly prezidentské záznamy z Mar-a-Lago, „v souladu s jednáním se zástupci prezidenta Trumpa v roce 2021“. Trump uvedl, že diskuse byly „založeny na spolupráci a respektu“, a prohlásil, že je mu „velkou ctí“ spolupracovat s Národními archivy.

Zástupci jeho úřadu také sdělili, že budou pokračovat v hledání dalších prezidentských záznamů. Krátce poté, 14. února, NARA ve svém [prohlášení uvedly](#), že „některé z Trumpových prezidentských záznamů, které NARA obdržely, obsahovaly papírové záznamy, které byly bývalým prezidentem Trumpem roztrhány“.

Následujícího dne 15. února 2022 republikánský senátor Chuck Grassley a kongresman Ron Johnson zaslali Garlandovi [dopis](#), v němž uvedli, že ministerstvo spravedlnosti dosud odmítlo vykonat Trumpův příkaz k odtajnění, který vydal v lednu 2021. V dopise uvedli, že „ministerstvo spravedlnosti nejenže neodtajnilo jedinou stránku, ale ani neidentifikovalo pro Kongres záznamy, o nichž s jistotou ví, že se na ně vztahuje nařízení o odtajnění“. Grassley Garlandovi sdělil, že ministerstvo spravedlnosti musí „identifikovat záznamy, na které se vztahuje příkaz k odtajnění, a za druhé, předložit tyto záznamy Kongresu a americkému lidu bez nepatřičných redakcí“.

O tři dny později v dopise, který zaměstnanec NARA David Ferriero [zaslal](#) zpolitizovanému Výboru pro dohled a reformy Sněmovny reprezentantů, Ferriero uvedl, že „NARA identifikovaly položky

označené v rámci souboru jako utajované informace národní bezpečnosti“. Připomeňme zde, že Trump měl jako prezident pravomoc rozhodnout, zda jsou dokumenty utajované.

Vzpomeňme také na onen Grassleyho dopis zaslaný před třemi dny, v němž upozorňoval, že ministerstvo spravedlnosti dosud odmítalo zrealizovat Trumpův příkaz k odtajnění. O týden později Výbor pro dohled a reformy [požadoval](#), aby „NARA předaly další informace, včetně soupisu krabic nalezených v Mar-a-Lago a informací o všech utajovaných dokumentech, jakož i dokumentů Trumpovy administrativy souvisejících se zničením záznamů bývalým prezidentem“.

V době, kdy se tato hra odehrávala, sestavoval Trump svou [původní](#) žalobu RICO.

Žalobu Trump podal formálně na soud 24. března 2022. Uvedl v ní, že „žalovaní se zákeřně spikli, aby vytvořili falešný narativ“, že se Trump „spolčil s nepřátelskou zahraniční mocností“, konkrétně s Ruskem. V Trumpově žalobě se konstatuje, že „kroky podniknuté na podporu jejich plánu – falšování důkazů, klamání orgánů činných v trestním řízení a zneužívání přístupu k vysoce citlivým zdrojům dat – jsou tak pobuřující, podvrtné a štvavé, že i události z Watergate ve srovnání s nimi blednou“.

Následující dva měsíce bylo poměrně ticho. Pak 31. května Grassley zaslal [první](#) ze čtyř dopisů řediteli FBI Wrayovi a ministru spravedlnosti Garlandovi.

Grassley vznesl velmi závažné obvinění, v němž uvedl, že zvláštní agent ve washingtonské pobočce FBI Timothy Thibault, „který zastává vysoce citlivou funkci, jež zahrnuje rozhodování o tom, které federální záležitosti týkající se veřejné korupce budou vyšetřovány“, porušil federální předpisy a pokyny ministerstva, jejichž cílem je zabránit tomu, aby záležitosti FBI nebyly ovlivněné politickou zaujatostí. Grassley Wrayovi a Garlandovi řekl, že Thibaultovo jednání ([více...](#)) podkopává „jak FBI, tak ministerstvo spravedlnosti, protože přinejmenším vytváří dojem nerovného uplatňování práva“.

3. června, pouhé tři dny po Grassleyho dopisu Wrayovi, se agenti FBI vydali do Mar-a-Lago, aby provedli inspekci skladiště a v něm uložené Trumpovy dokumenty. Podle [zpráv](#) na Real Clear Investigations Jay Bratt, nejvyšší představitel kontrarozvědky v divizi národní bezpečnosti ministerstva spravedlnosti, „osobně kontroloval skladovací zařízení, přičemž komunikoval jak s Trumpem, tak s jedním z jeho právníků“. Trump [údajně](#) „dovolil třem agentům FBI, které si Bratt přivedl s sebou, aby otevřeli krabice ve skladu a prohlédli si je“.

Tito agenti FBI dle zprávy odešli s několika dokumenty. Bratt také požádal o „zvýšení zabezpečení objektu a požádal o nahlédnutí do záznamů z bezpečnostních kamer“. Trumpův právník těmto žádostem vyhověl.

Ředitel FBI Christopher Wray vypovídá během slyšení před justičním senátním výborem v Kapitolu ve Washingtonu, 4. srpna 2022. (Alex Wong/Getty Images)

Tento sled událostí je důležitý, protože ukazuje, že ministerstvo spravedlnosti a FBI buď věděly, nebo měly velmi dobrou představu o tom, co při razii 8. srpna zabavují. Při pohledu zpět se pak zdají směšné některé informace, které „unikly“ do médií a které tvrdily, že Trump ohrožuje národní bezpečnost.

Jak uvidíme dále, po návštěvě FBI z 3. června následovalo několik významných událostí.

První z nich se odehrála 21. června 2022, kdy Trump podal [upravenou žalobu RICO](#) proti Clintonové a velkému počtu dalších osob spojených s DNC, které byly zapojeny do podvodu RussiaGate. Nová žaloba byla podstatně robustnější a podrobnější než ta původní z 24. března.

Téhož dne Kash Patel, bývalý představitel Trumpovy administrativy, který pracoval na zveřejnění odtajněných Trumpových dokumentů, v podcastu oznámil, že se oficiálně stal Trumpovým zástupcem v komunikaci s Národními archivy. Patel uvedl, že jeho záměrem je „identifikovat každý jednotlivý dokument, jehož odtajnění zablokovali“. Patel uvedl, že „začne tyto informace zveřejňovat příští týden“.

Následujícího dne, 22. června, se soudce Bruce Reinhart náhle vyvlekl z Trumpova soudního řízení proti Clintonové a spol. O pouhých 44 dní později, po svém nečekaném odvolání z Trumpovy žaloby RICO proti Clintonové, Reinhart osobně podepsal příkaz k prohlídce Mar-a-Lago.

Dne 14. července došlo k dalšímu překvapivému vývoji v Trumpově žalobě RICO. V [návrhu](#) podání, které předložil Juan Gonzalez, federální žalobce pro jižní okrsek Floridy, bylo požadováno, aby „žalovanou stranu nahradily Spojené státy“. Jinými slovy, ministerstvo spravedlnosti chtělo být žalovanou stranou namísto Jamese Comeyho, Andrewa McCabea, Petera Strzoka, Lisy Pageové a Kevina Clinesmithe.

Návrh tvrdil, že Trumpova obvinění byla „založena na jednání v rámci pracovního poměru těchto bývalých zaměstnanců FBI u vlády“, a uváděl, že „jediným a výlučným žalovaným pro tato obvinění jsou Spojené státy“. Návrh [rovněž požadoval](#), aby v případě přijetí záměny soud případ zamítl.

V návrhu bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že Trump nevyčerpal správní opravné prostředky, soud nemá dostatečnou věcnou příslušnost, a proto by měl po nahrazení žalovaného Spojenými státy věc zamítnout. Ministerstvo spravedlnosti se tedy pokoušelo manévrovat tak, aby se mohlo zařadit do Trumpovy žaloby – a následně nechat Trumpovu žalobu zamítnout. Tato taktika byla přinejmenším z části skutečně úspěšná.

Dne 22. července soudce Donald Middlebrooks [vyhověl](#) návrhu na záměnu a nahradil žalované Comeyho, McCabea, Strzoka, Pageovou a Clinesmitha Spojenými státy.

Middlebrooks se odvolával na tzv. Westfallův zákon, který „přiznává federálním zaměstnancům absolutní imunitu vůči obviněním, která vznikla v důsledku jednání, jež vykonali v rámci svých úředních povinností“. Middlebrooks podpořil rozhodnutí o zamítnutí žaloby a poznamenal, že Trump je oprávněn „vést spor o to, zda zaměstnanci jednali v rámci svých pracovních povinností, když došlo k jednání, jež bylo [žalobou] zpochybněno“.

Ministerstvo spravedlnosti se úspěšně vložilo do Trumpovy žaloby RICO a přineslo s sebou veškerou právní váhu a palebnou sílu, kterou americká vláda disponuje. Připomeňme, že informace, které Trump dříve odtajnil, se jeho žaloby přímo týkají. A ministerstvo spravedlnosti, které jejich zveřejnění zdržovalo, je nyní v oficiální právní pozici a bojuje proti jejich zveřejnění u soudu.

Během tohoto manévrování ministerstva spravedlnosti [zaslal](#) Grassley 18. července Wrayovi a Garlandovi druhý dopis. Grassley oběma mužům sdělil, že obvinění ze strany řady „vysoce důvěryhodných whistleblowerů“ vyvolala „zásadní otázky, zda ministerstvo spravedlnosti a FBI své společné poslání v oblasti prosazování práva plní řádně a nestranně, aniž by docházelo k podvodům, zneužívání a hrubým chybám v řízení“.

O týden později, 25. července, Grassley [vydal](#) tiskovou zprávu obsahující [dopisy](#) Wrayovi a Garlandovi, v níž uvedl, že informace, které obdržel, „zahrnují obavy ohledně přijetí a použití hanlivých informací o Hunteru Bidenovi ze strany FBI a nepravdivého označení získaných důkazů ze strany FBI jako dezinformace“. Grassley uvedl, že „pokud jsou tato obvinění pravdivá a přesná, ministerstvo spravedlnosti a FBI jsou a byly institucionálně zkorumpovány až do samého základu“.

Krátce poté, 4. srpna, podal Trump [námitku](#) proti rozhodnutí soudce Middlebrookse ve věci RICO, aby žalované představitele FBI nahradil Spojenými státy. Trump [rovněž podal námitku](#) proti dřívějšímu návrhu Clintonové na zamítnutí celé žaloby proti ní a dalším jejím spoluobviněným, mezi nimiž byl DNC a známá jména, jako jsou právníci Marc Elias a Michael Sussmann, demokratický kongresman Adam Schiff, bývalý novinář Glenn Simpson, bývalý úředník ministerstva spravedlnosti Bruce Ohr a jeho manželka Nellie Ohrová.

Hned následujícího dne 5. srpna Reinhart podepsal příkaz FBI k prohlídce Trumpovy rezidence Mar-a-Lago. Garland později na své tiskové konferenci prohlásil: „Osobně jsem schválil rozhodnutí požádat o vydání příkazu k prohlídce v této věci.“ K prohlídce v Mar-a-Lago došlo o tři dny později, 8. srpna.

Víme, že [příkaz k prohlídce](#) nebyl „cílený“, jak Garland uvedl. Ve skutečnosti byl extrémně široký a zahrnoval veškeré prezidentské záznamy z celého Trumpova funkčního období.

Stojí také za připomenutí, že po návštěvě 3. června ministerstvo spravedlnosti vědělo, jaké dokumenty Trump drží. Ministerstvo rovněž vědělo o všem, co se nacházelo v souboru, který Trump

nařídil odtajnit, protože Trump poslal soubor ministerstvu ke zpracování odtajnění.

Pokud by ministerstvo spravedlnosti mělo důkazy o konkrétních trestných činech, nepoužilo by tak široký a vágní příkaz. Jednalo se o cílenou „rybářskou výpravu“ navrženou tak, aby zachytila veškeré informace týkající se hoaxu RussiaGate právě v době, kdy ministerstvo spravedlnosti obhájí své kroky podniknuté v rámci žaloby RICO.

Grassley 17. srpna zaslal řediteli FBI Wrayovi čtvrtý dopis, v němž uvedl, že „hluboce zakořeněná politická infekce se rozšířila i do vyšetřovací činnosti vůči bývalému prezidentovi Trumpovi a Hunteru Bidenovi“. Do dnešního dne se FBI Grassleyho obavami nezabývala a nepředložila jím požadované záznamy.

AUTOR: Jeff Carlson

[ZDROJ](#)

Překlad: epochtimes.cz